

Nr 57.

Av herrar **Thorell och Wiberg**, om lagstiftning om okynnes och skadegörande hundar.

I skrivelse den 4 mars 1935, nr 61, anhöll riksdagen i anledning av två inom andra kammaren väckta motioner (nr II:130/1935 och II:340/1935), att Kungl. Maj:t ville föranstalta om utredning angående en särskild lag om djurskydd och vad därmed ägde samband samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kunde föranleda.

Den 1 november 1938 avlämnade särskilt förordnad utredningsman betänkande med förslag rörande djurskyddslagstiftning.

Frågan rörande förbättrad lagstiftning på detta område har aktualiserats genom under senaste tid inträffade händelser. I den förda debatten har framhållits, att det vore av vikt att icke endast skärpa lagstiftningen rörande påföljder för skada utan även undersöka möjligheten att föreskriva lämpliga åtgärder i förebyggande syfte. Eftersom det emellertid i den ovan nämnda utredningen finnes ett utarbetat lagförslag innefattande regler om skadestånd m. m. (se bil. 1) samt detta lagförslag förefaller godtagbart, synes det vara skäl, att ifrågavarande förslag utan tidsutdräkt upphöjdes till lag.

Med anledning av det ovan anförda hemställas,

att riksdagen måtte för sin del antaga en på bifogade lagförslag i huvudsak grundad lag om okynnes och skadegörande hundar.

Tillika hemställas, att utskottet måtte låta utarbeta nödig författningstext.

Stockholm den 19 januari 1943.

E. Thorell.

Åke Wiberg.

FÖRSLAG

till

Lag om okynnes och skadegörande hundar.

Härigenom förordnas, med ändring av vad 22 kap. 6 och 7 §§ byggningsbalken innehålla mot denna lag stridande, som följer:

1 §.

Okynnes hund, som biter folk eller hemdjur, må ej lös vara.

Hålles ej hund som nyss sagts bunden eller instängd eller eljest under omedelbar tillsyn av ägaren eller annan, som har hunden i sin vård, må polischefen i orten föranstalta om dess dödande. Anträffas sådan hund å område, varöver hundens ägare eller vårdare ej äger förfoga, må den av en var dödas.

2 §.

Vad i 1 § stadgas gälle ock, under tid då får hållas å bete i trakten, beträffande hund som driver får.

3 §.

Göres av hund skada å hemdjur, gälde hundens ägare skadan fullt. Kan det ej utrönas, vilken ägares hund förövat sådan skadegörelse, skall så anses som hade skadan orsakats av hund, vilken vid tidpunkten för skadegörelsen löpte lös i den nejd där skadegörelsen förövades; dock vare hundens ägare fri från ansvarighet, därest det göres antagligt att hunden icke åstadkommit skadan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1940.

Genom denna lag upphäves lagen den 9 juni 1893 (nr 37 s. 1) angående ändring i vissa delar av 22 kap. 6 och 7 §§ byggningsbalken.
